

Een Aquaduct Perfin

(Door: Jan van Riel; uit: Perfinpost nr. 139, maart 2022)

Helaas nog geen brief of kaart van deze firma kunnen vinden, maar wel een factuur voor de levering van water aan de heer Giuseppina Conti in Pratesi te Rome. Er zijn nog geen poststukken bekend met dit perfin.

SOCIETÀ DELL'ACQUA PIA ANTICA MARCIA
CAPITALE L. 100.000.000 VERSATO
ROMA - VIA DEL POZZETTO, 108 - ROMA

N. **1737**

Ricevuto per abbonamento di acqua in uso annuale
dal: **1° MAGGIO 1938 AL 30 APRILE 1939**

Signor **CONTI GIUSEPPINA IN PRATESI**
Stocco **41592 Once 1/4 A**
in **Via Claudia 3**
Recapito **Via Claudia 3**
Acqua e tassa man.^{ca} L. **348.==**
Bollo » **1.==** Lire **349.==**

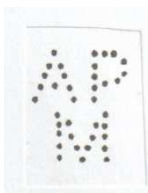
per ritardato pagamento L. **6**

Roma, **30** Anno **XV** L. **258-**

IL CASSIERE
[Handwritten Signature]

ESTRATTO DAL REGO:
Art. 2. - Un'oncia somministra 20 mc. di acqua ogni 24 ore.

Afb. 1: factuur voor de levering van water met perfin AP/M

Afb. 2: perfin AP/M

Het perfin A P/ M, is van de firma Società dell'Acqua Pia Antica Marcia. Het hoofdkantoor is in Rome. Het perfin is gebruikt van 1933 t/m 1946.

De nota is voor de periode van 1 maart t/m 30 april 1939 en voorzien van een belastingzegel van Lire Una met het watermerk kroon.

De perforatie staat er twee keer in en is een afkorting van Acqua Pia Marcia. Enveloppen met een geperforeerde zegel zijn zeer zeldzaam.

Het Acqua Pia Antica Marcia, of Marcio Aquaduct is nu een modern aquaduct van Rome, gebouwd in 1870 en meerdere keren uitgebreid, dat water van Roviano, in de Aniene-vallei, naar Rome voert.

Het project om de oude Acqua Marcia, gebouwd in 144 voor Christus en verwoest door Vitige in 537, te reactiveren, werd halverwege de negentiende eeuw voorgesteld door de archeoloog Luigi Canina. Toen Canina stierf, besloot een van zijn medewerkers, Nicola Moraldi, de onderneming voort te zetten en kreeg in 1858 toestemming van de pauselijke regering om met zijn plan, om de Acqua Marcia weer in gebruik te nemen, door te gaan.

Het reactiveringsproject werd in 1861 door Moraldi gepresenteerd, maar de hoge kosten om de ingestorte delen van het oude aquaduct te integreren in het nieuw te bouwen deel, leidde in 1862 tot de uitwerking van een nieuw project met de bouw van een modern aquaduct.

Afb. 3: het Marcio Aquaduct

Het was echter pas in 1865 dat de Engelse industriëlen James Shepard en Henry Fawcett het project en de bijbehorende concessie kochten en op 8 november 1865 toestemming voor de bouw van het nieuwe aquaduct kregen van het Ministerie van Handel en Openbare Werken, van de pauselijke staat en de exploitatie van de bronnen van de Acqua Marcia, waar het water vandaan moest komen.

Op 15 november 1865 werd de Anglo Romana Water Company opgericht, in 1868 omgedoopt tot Acqua Pia ter ere van paus Pius IX, en het hoofdkantoor werd van Londen naar Rome verplaatst.

Het aquaduct is ontworpen door de ingenieur Cassian Bon, van de Compagnie Générale des Conduites d'Eau van Luik, het is in metselwerk gebouwd vanaf de bronnen tot Tivoli, van hieruit is het voortgezet naar Rome in moderne gietijzeren buizen.

De werken begonnen in 1868 en leidden tot de inhuldiging van het aquaduct op 10 september 1870 door Pius IX, met de bouw van een tijdelijke tentoonstellingsfontein op de Piazza di Terme (zie afbeelding 4)

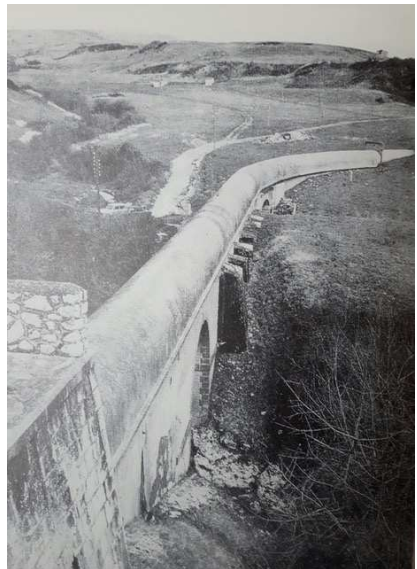
Afb. 4: de tijdelijke tentoonstellingsfontein in 1870

De belangrijkste bron was wat tegenwoordig de tweede Serena wordt genoemd, vanaf hier begon het gemetselde kanaal over een lengte van 27 km, waarvan 12km in tunnels, 12km ondergronds en 2,8km in bruggen of op steunmuren (zie afbeelding 5).

In Tivoli begonnen de metalen buizen met een diameter van 60 cm, die de Via Tiburtina volgden, vervolgens de spoorlijn passeerden en langs de Nomentana liepen tot aan het reglementaire gebouw op Piazza di Termini.

Als het in de nadagen van het pontificaat van Pius IX moeilijk wordt om belang te hechten aan de bouw van het nieuwe aquaduct, met de verovering van Rome (Italiaanse eenwording) en de bouwkoorts die al snel begon, bleek deze infrastructuur uiterst kostbaar.

Afb. 5: het nieuwe aquaduct

In 1880 was al het water uit de eerste sifon gedistribueerd en moest er een nieuwe worden gebouwd.

Van 1871 tot 1884 was de winst van Acqua Marcia sterk toegenomen. De raad van bestuur was overgegaan in handen van financiers die verbonden waren aan de Banco di Roma, de Condotte en de Banco di Santo Spirito.

Afb. 6: certificaat van het bedrijf

Uiteindelijk werden zes sifons gebouwd tijdens de daaropvolgende uitbreidingen van het aquaduct, voltooid in 1880, 1886, 1907, 1923, 1932 en 1937. De eerste vier sifons lopen parallel langs de Via Tiburtina, beginnend bij het Quintiliolo-reservoir, de eerste en tweede geopend in Santa Bibiana, terwijl de andere twee aankomen bij het gereguleerde casino in Viale Ventuno Aprile.

De vijfde sifon volgt de Via Prenestina en eindigt bij het Porta Maggiore-gebouw, versierd met een monumentale aedicula (ombouw) in travertijn, de zesde en zevende bereiken het gebouw in Viale Ventuno Aprile.

Het eerste aquaduct, uit het pauselijke tijdperk, werd tussen 1924 en 1928 volledig herbouwd, opnieuw in metselwerk, in het traject van de bronnen tot Tivoli, om de doorstroming te vergroten.

In 1933 werd een watertank in de Via Eleniana gebouwd, een project van Raffaele de Vico, om het water uit de vijfde sifon te transporteren. Het hele aquaduct voorzag de hele stad Rome van water tot de bouw van het Peschiera-aquaduct in 1949.

In 1970 werd de achtste sifon gebouwd door ACEA, eindigend in de Nodo Prenestino, en de aansluiting op de zesde en zevende sifons.

In 1973 ging het bedrijf naar de beurs.

In de 80er jaren werd het bedrijf een holding met de naam "Immobiliarista Vincenzo Romagnoli". In 1994 nam Francesco Bellavista Caltagirone het bedrijf over. Het bedrijf werd in 2006 weer van de beurs gehaald. In 2020 bestond het bedrijf nog steeds.

Bronnen: Wikipedia en Catalogo dei Perfins d'Italia van J.J.C. van Riel